

[Therstrup.]

partier fremsætte vore forslag, og så skulle de behandles.

Jeg kan da også sige, at jeg allerede har tænkt på en hel række områder, hvor det var min agt at fremsætte forslag til besparelser. Det er ikke, fordi det er nye områder, det er i høj grad områder, der har været drøftet. Nu har jeg ikke en sådan opgørelse, at jeg kan være sikker på, at nogle af dem, jeg nævner, ikke er med i den opgørelse, den højtærede finansminister har nævnt, men for at det ikke skal stå, som om det kun er løs snak fra min side, vil jeg dog ikke undlade at nævne nogle af de ting, som jeg for mit vedkommende har tænkt på at få undersøgt nærmere med henblik på besparelser.

Jeg har først og fremmest tænkt på, om det ikke var muligt at nedlægge en del administrationsorganer, som i tidens løb er blevet overflødige, eller i alt fald foretage betydelige besparelser på dem. Jeg nævner følgende ganske løseligt, det er kun til drøftelse, jeg nævner det. Jeg kunne have ønsket at vente med at komme frem med det i finansudvalget, hvor det kunne være drøftet mere internt, men efter det, der er sket her, mener jeg, det er nødvendigt at gøre det nu, for at man kan se, at der dog er alvor bag.

Der er for det første statens annonce- og reklamekontor, statens udvandringskontor, eengangsskattensnævnet, nedlæggelse af den ene af de to hulkortcentraler, mæglingsrådet for kommunal lægehjælp, boligtilsynsrådet, statens inventariekommision, sygdomsstatistikkontoret og indenfor statens husholdningsråd nedlæggelse af Lyrskovgadecentralen og enkelte andre kommunale centraler. Jeg havde endog tænkt mig at gå så vidt som til at prøve på at få undersøgt, om ikke det var muligt at få nedlagt embedet som auditor ved ministeriet for offentlige arbejder og lade det gå over til den almindelige anklagemyndighed.

Dernæst er der administrationsudvalget for Rødby, forenkling af vejdirektoratet, forenkling af luftfartsdirektoratet og forenkling af Grønlands administration, fuldstændig nedlæggelse af automobilfordelingsnævnet, nedlæggelse af revisionsudvalget for tyske betalinger, kommissarius for kon-

fiskation af tysk og japansk ejendom, indskrænkning af jordlovsudvalgets administration, fuld afvikling af statens kornkontor, indskrænkning af husmandsbrugskommissionerne, afvikling af jagtfonden, af statsregnskabsrådet, en forenkling af mødrehjælpens administration, afvikling af bi-dragsfonden, afvikling af administrationsfonden for beslaglagt fast ejendom og noget, der hedder værnepligtsnævnet.

Der er en hel del andre ting, jeg har tænkt på, men jeg har hermed villet sige, at det ikke er sådan, at vi står overfor den højtærede finansminister på den måde, at vi vil angribe besparelser, der bliver foreslået af ham. Det er heller ikke således, at vi mener, at vi ikke skal yde vor positive medvirken til disse besparelser; og som jeg nævnte før, mener jeg, at vi under de drøftelser, vi har foretaget, i og for sig har været med til på dette rent foreløbige stadium at foreslå områder, hvor der kunne foretages besparelser. Jeg har også gjort det op, men jeg synes ikke, det er nogen nytte til her at komme nærmere ind på, hvor jeg mener der kunne foretages besparelser på tilskuddene, et spørgsmål, der så tit har været diskuteret. Der mener jeg også der er nogle områder, hvor vi i alt fald fra vor side vil fremsætte forslag til undersøgelse. Andet kan det naturligvis ikke blive. Der er yderligere en del områder, hvor jeg synes man kunne gøre sig tanker i den retning, og hvor vi agter at fremkomme med forslag om besparelser indenfor administrationsorganer, som naturligvis må blive ved at bestå.

Jeg har gerne villet sige dette, fordi jeg mener, at det er af afgørende betydning at få slået fast, at besparelsspørgsmålet ikke er diskuteret færdigt med det, der er sagt her. Besparelsspørgsmålet står vi først ved begyndelsen til. Jeg har ikke på nogen måde tænkt mig at kritisere den højtærede finansministers indledning hertil, tværtimod. Jeg synes, finansministerens indledning i finansudvalget fortjener al mulig ros, men jeg vil også gerne sige, at det er en misforståelse og en fejltagelse, hvis man mener, at vi fra vor side ikke vil yde en positiv medvirken til besparelser. Her kan finansministeren være sikker på at vi skal yde al den medvirken, vi kan.